

Hasbihâl 8

– Harun Yıldırım · 10 Mart 2017

HASBIHÂL 8

(Kahvede)

Ruhum daralmıştı ki şöyle çıkayım dedim,
Kim var kim yok kahvede bakayım dedim.
Yürüdüm üç beş adım attım girdim içeri,
Baktım bir kaç masa var patlatmışlar tekeri.
Bismillah deyip daldım selam verdim girince,
Lokman, ,Fevzi,Menderes kalktı beni görünce.
Lokman dedi gel üstad kıramadım ne deyim,
Sadık, Selçuk,çağırdım geldi Hacı Hüseyin.
Garson bak hele bura bir çay çek demli olsun,
Yarım şeker tabakta bardağı nemli olsun.
Lokman dedi üstadım çay değil kahve içer,
Fevzi dedi sık gelmez arada ugrar geçer.
Yahu bir durun hele çok çay kahve içeriz,
Yavaş yavaş içelim yoksa birden şişeriz.
Dedim geçtim oturdum masanın kenarına,
Uyalım muhabbetin adabı kuralına.
Derken başladı bir bir gelmeye tüm sorular,
Dinledikçe açılın kulaktaki borular.
İslamla memleketi anlatacağım size,
Neler anlattı küflenmiş müzlim dehânlar size.
Hani hep diyoruz ya dalgalan şanlı bayrak,
Şimdi bayrak deyince aklıma ne geldi bak.

**

Semanın tepesinden dökülürken bir ateş,
Yıldızlar ve Hilâlin karanlıklara güneş.
Kuşların kanadında dağların ensesinde,
Yapıştır dalgalsın göklerin gövdesinde.
Rüzgarın dili çıkmış avaz avaz uluyor,
Yer gök acze kapandı bize doğru soluyor.
Görür görmez tanıdım kulaktaki küpeden,
Nerden gördün diyorsan tümsekli bir tepeden.
Kusuruma bakmayın galiba biraz yordum,

Yoruldu muzmu yoksa laf arasında sordum.

***

Aldırmazsan hüsrana kalkar gelir ölüler,
Yoksa o ölülerden habersizmi deliler.
Odun kıyarcasına Müslümanlar kıyıldı,
Hepisini yaktılar bir kaç ölü sayıldı.
Pıhtısı kurumadı kemiklerdeki kanın,
Kardeşin ölür iken rahat edermi canın.
Nasıl çürümüş görsen çanak içinde beyni,
Çanağın içindeki kül degildide neydi.
Şimdi kızıl ufuklar o asumanlar temâh,
Hayeller defın oldu eyvah evladım eyvah.
Kura degil fal degil nedir bu öyle ise,
Benim evim camidir onun evi kilise.
Medreseyi mescidi yaktı yıktı azgınlar,
Ta ecdadından beri onlar sana kızgınlar.
O göğsündeki yara alnın daki istiklal,
Sana en güzel ölüm sehitlik bilki helal.
Beş vakit semalara okunmazsa ezanın,
Nasıl yatacaksın ki cennetinde Mevlâ'nın.
Para üstü gelmedi böldü laf arasını,
Kahveci getir oğlum adamın parasını.
Hayret hayret dogrusu ne tuaf ne garip Şey!
Sen kızmadım hiç böyle neden kızdın Harun bey!
Kahveci sen gözümün önünden çabuk kaybol,
Adama para üstü verilmezmi hiç ayol.
Hade yorulduk artık bu gevezelik yeter,
Bu günkü halim varya geçen gündende beter.
Haruni muhabbeti eşe dostta duyur gel,
Özletme ha kendini Yine tekrar buyur gel.

HARUN YILDIRIM